

само че си ми былъ непріятель, но и
родилъ си ся като таквъ; но при вси-
чко това азъ ти подарихъ животътъ, отда-
дохъ ти всичкий ти имотъ, и направихъ тя
да станешъ толкозь богатъ и да завзе-
мешъ таквозъ мѣсто, щото всички да ти
завиждають. Дадохъ ти, Цинно, първосвя-
щенството, както ми го поиска, като прѣ-
зрѣхъ мнозина други, на които бащите
бѣхъ ми направили вѣрны услуги . . .»
А ти вмѣсто толкози-то ми благодарѣнія
свързълъ си мисль да мя затрѣнешъ.»

На това Цинна поиска да ся оправи
че не е взимвалъ ужъ никога таквозъ
намѣреніе:

“ Но ты не си стоишь на думѣтъ,
казва му Августъ, не вардишь условіе-
то ни; не ты ли рѣкохъ да ми непрѣ-
сичашъ рѣчь но да мя оставишь да си
доискарамъ думѣтъ, а че тогазь си сво-
боденъ и ты да ся оправдаешъ? Ей,
Цинно, повтарямъ да ты кажъ, ты си и-
скалъ да мя убіешъ.»

А послѣ му разказва подробно, вси-